

Проповед 328
Рождество Христово
Божият дар за човека - МИР

Прочит: Исаия 52, 7 - 10

Скъпи братя и сестри,

1. Въведение. Честито Рождество Христово! Исус се роди на този свят! Бог стана човек, дойде между нас, хората. Светлината на света Се роди между нас в лицето на Исус Христос и освети този свят, затънал в грях и мъка. Исус Христос дойде между нас. Бог стана човек. Ние не оценяваме това. Бог ни дари най-големия подарък, подари ни Спасение и вечен живот, даде ни шанс да бъдем в мир с Него. Ние, обаче, не знаем какво искаме, не можем да ценим подаръците, които Бог ни прави. Една история може да ни помогне да осъзнаем какви са реалностите около нас: *Имало навремето един каменоделец, който бил недоволен от себе си и от социалното си положение. Един ден, като минавал край къщата на един богат търговец, погледнал през отворената врата и видял вътре множество посетители и прекрасни вещи. Колко могъщ е този търговец! - рекъл си каменоделецът. Той завидял на търговеца и пожелал да бъде като него. Тогава вече нямало да има нужда да живее като прост каменоделец. За най-голяма негова изненада, той изведнъж заел мястото на търговеца, радвайки се на повече богатство и власт, отколкото някога бил мечтал, спечелвайки си обаче завистта на всички по-малко заможни от него. Скоро край дома му минал висш сановник Носели го в специален стол, придружавала го свита пруслужници и го ескортирали войници. Всички, без значение колко били богати, се кланяли ниско пред тази процесия. - Колко е могъщ този сановник! - рекъл си нашият човек. - Иска ми се и аз да бях висш сановник. И тозчас станал висш сановник, когото носели навсякъде, като той вдъхвал боязън и омрза у всички, които срещал. Един горещ летен ден висшият сановник се почувствал много неприятно сред лепкавата жега на затворения си стол. Вдигнал глава към слънцето. То греело гордо на небето, без да обръща никакво внимание на неговото присъствие. - Колко е могъщо слънцето! - рекъл си той. - Иска ми се аз да бях слънце! И тозчас станал слънце, което греело яростно върху всички и жарело нивите, а селяните и другите труженици го проклинали от сърце. Но ето, че един голям черен облак застанал пред него, така че светлината му не можела да огрява земята. - Колко е могъщ е този буреносен облак! - рекъл си той. - Иска ми се да съм облак! И тозчас станал облак, който се излял върху нивите и селата и всички крецели гневно насреща му. Скоро обаче установил, че нещо по-силно го избутва и разбрал, че това е вятърът - Колко могъщ е вятърът! - рекъл си той. - Иска ми се да съм вятър! И тозчас станал вятър, който отвявал керемидите от покривите, изкоренявал дървета и бил ненавиждан от всички на земята. Не след дълго обаче се натъкнал на нещо, което не желало да се помръдне, независимо колко силно духал насреща му - огромна, висока канара. - Колко е могъща тази канара! - рекъл си той. - Иска ми се да съм канара! И тозчас станал канара, по-силна от всичко на тази земя. Но както си стоял, чул звук от клин, забиван с помощта на чук в здравата основа на скалата и почувствал как се променя. - Какво би могло да бъде по-силно от мен, канарата? - запитал се той. Погледнал надолу и там, в ниското, съзрял един каменоделец... Ние хората не знаем какво да искаме и не можем да ценим това, което Бог ни е дал и това, което сме. Не можем да ценим дара на Бога. И точно затова прекарваме живота си в гонене на цели, които не само не можем да постигнем, но няма и смисъл да преследваме. Бог дойде при нас, роди Се в образа на едно дете, за да промени не просто външността ни или професията ни, а да промени сърцето ни, защото сърцето е това, което е болно (Еремия 17, 9): **“Сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно; кой може да го познае?”** Бог Се роди между нас, за да ни освободи от греха, за да ни подари нов живот. Това е неговият подарък за нас. Бог иска мир. На Рождество се говори за*

подаръка и за истинските подаръци. Ние често си пожелаваме и подаряваме подаръци с материална стойност, пожелаваме си неща, които ни карат да изглеждаме по-добре или да се чувстваме по-добре. Истинските подаръци обаче променят вътрешния свят. Какви са истинските подаръци. Един възрастен човек разказал следната история: *Веднъж, когато бях юноша, двамата с баща ми чакахме на опашка за билети за цирк. Най-сетне между нас и гишетото остана само едно семейство. Това семейство ми направи много силно впечатление. Имаха осем деца и всичките бяха под 12 години. Виждаше се, че не са богати. Облечени бяха бедно, но чисто. Децата бяха добре възпитани и стояха зад родителите си – чакаха реда чинно, строени две по две, хванати за ръце. Бъбреха оживено за клоуните, слоновете и другите номера, които щяха да видят тази вечер. Личеше си, че е първото им посещение в цирка. Отсега се виждаше, че това е голямо събитие в детския им живот. Таткото и майката стояха начело на цялото ято, изправени колкото могат по-гордо. Билетопродавачката попита бащата колко билета ще желае. Той гордо отвърна: - Ще взема осем детски билета и два за възрастни, за да заведа цялото си семейство на цирково представление. Билетопродавачката му каза цената. Жената пусна ръката на съпруга си, главата и клюмна, устната на мъжа затрепери. Бащата се наведе малко по-напред и попита: - Колко казахте? Билетопродавачката повтори цената. Мъжът нямаше толкова пари. Как да се обърне и да каже на осемте си деца, че няма пари да ги заведе на цирк? Като видя какво става, баща ми извади от джоба си двайсетдоларова банкнота и я пусна на земята (в никакъв случай не може да се каже, че тогава бяхме много заможни). Баща ми се наведе, вдигна банкнотата, потупа мъжа по рамото и рече: - Извинете, господине, това падна от джоба ви. Мъжът разбра какво става. Той не просеше милостиня, но определено оценяваше помощта в тази отчайващо сърцераздирателна и неловка ситуация. Погледна баща ми право в очите, пое ръката му с две ръце, стисна здраво банкнотата от 20 долара и с треперещи устни и стичаща се по бузата сълиза, отвърна: - Благодаря ви, господине, благодаря ви. Двамата с баща ми се върнахме при колата и се прибрахме в къщи. Тази вечер не отидохме на цирк, но не може да се каже, че останахме и без нищо. След като сте разбрали за делото на Исус Христос, за чудото на Рождество, какви са подаръците, които правите на хората около вас? Ще се опитаме да помислим върху това какво Бог е направил за нас на Рождество, за да разберем, че хората около нас се нуждаят не от нещо друго, а да им покажем, че в този отчаян свят има надежда, мир и любов.*

2. Светът тъне в разруха. Много пъти сме констатирани, че светът, в който живеем, не върви нагоре, а надолу – има смърт, и глад, и войни, и какво ли не. Нищо не може да спре този упадък – нито модерната технология, нито прекрасните обещания на политиците за световен мир. Ние като човечество се стремим да постигнем все повече, да израстнем все по-нагоре и си казваме и обещаваме че ще постигнем Световния мир – обаче не се получава, проваляме се и оставаме само с обещанията и пожеланията – животът ни остава в развалини. Човешките обещания и стремежи често се оказват непълни или нереални, или, което е по-лошото, стъпили са на погрешната основа. Подобно е положението и във времето, в което е писаната тази глава от книгата на пророк Исаия. Ерусалим е опустушен, Израел е загубил своята независимост, Вавилон е властникът. Всички човешки обещания са се провалили и са се оказали несъстоятелни. Обещанията на лъжепропроците за мир, просперитет и прогрес са пропаднали. Оказва се, че народът на Израел е стъпил на погрешната основа, не е послушал Създателя си и се е провалил. Хората, народът на Израел, гледат развалините и разбират провала си, и разбират, че са заложили на погрешната карта. Нашият свят не може да спаси сам себе си – ние постоянно се опитваме, но пропадаме все по-надолу и по-надолу. Единственият, който може да спаси този свят, е Бог. Затова ние, нашият свят, отчаяно се нуждаем от Бога. Лекарството за нашия свят се казва Бог. Това можем да открием и в думите на пророк Исаия, който, застанал пред руините на държавата Израел, ни разкрива, че има надежда, защото Бог не е свършил с нас. Бог иска да избави този свят и затова решава да ни направи подарък – подарък, който е много по-ценен от всички онези, които сме получавали или ще получим: Той обещава избавление – избавление и нов живот. Подаръкът, за който Бог ни говори, е много по-различен от нещата, които искаме, но и много стойностен и истински, подарък, който може да промени живота на всеки човек поотделно, който може да възстанови всичко провалено, негодно и загубено. Този подарък се казва Исус Христос. Това е посланието на пророк Исаия – ще дойде Един, Който ще промени всичко. Исаия говори за три важни неща:

3. Бог дарява мир. Първото, което Бог обещава и дава, е мир. **“Колко са прекрасни върху планините краката на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сион: Твоят Бог царува!”** Ще има Един, Който идва на земята за да донесе мир. Този Един е Исус Христос. В Рождествената нощ, ангелите запяха (Лука 2, 14): **“Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.”** На друго място се казва (Филипяни 4, 7): **“...и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.”** Исус Христос е нашият мир. Той е Този, Който носи мир. Този мир е особен, този мир, не е като мира, който този свят ни дава. Този мир дава спокойствие на сърцето и душата, този мир дава нов шанс. Това е мирът с Бога. Бог избира да примири човека със Себе Си и затова праща Сина Си сред нас – да Се роди във Витлеем, за да ни даде шанс. Мирът, дори ако се предлага от позиция на силата, се нуждае от две страни, за да бъде сключен. Едната страна е Бог, другата е човекът. Исаия пророкува за чудото на Рождество и казва на отчаяните хора на своето време – времето за отчаяние свърши, решението е взето, добрата новина е факт – Бог е решил да сключи мир. Решението е едностранно и Бог, въпреки че е в позиция на силата, е Този, Който е губещият. Бог решава да сътвори мир и приема да покрие загубите. Сътворяването на този мир започва във Витлеем и завършва на кръста на Голгота. Бог идва на Рождество, за да спре войната в сърцата ни. Без този мир, ние никога няма да бъдем истински щастливи. Ако сега се чувствате неспокойни и нямате мир в сърцето си, идете при яслите на Витлеем, там където лежи малкият Спасител. Занесете тревогите си и ги оставете при Него. Той дойде, за да донесе мир. Исус ще вземе вашето безпокойствие и тревоги и ще ги занесе при кръста на Голгота. Рождество е ден на добри вести. На този ден, както пророкува и Исаия, ще дойде Един, който ще донесе мир. Царят, Божият Син идва да донесе мир. Единственото, което се иска от хората, не е нито пари, нито усилия, нито изпълнение на правила, а само да отвориш сърцето си и да предадеш живота си в ръцете на Бога. Бог ни предлага мир, приемете го.

4. Бог дарява радост. Рождество носи не само мир, носи и радост: **“Ето гласа на стражите ти! Издигат гласа си, всички възкликват; защото ще видят ясно с очите си как Господ се връща в Сион. Възкликнете, запейте заедно, запустели йерусалимски места; защото Господ утеша народа Си, изкупи Йерусалим.”** Рождество носи радост. Как можем да се радваме, когато виждаме разрухата и нищета на този свят, как можем да се радваме, когато животът ни изглежда разбит на парчета? Не трябва да забравяме, че Исаия пише всичко това, виждайки развалините на Йерусалим, виждайки как юдеите напускат обещаната земя. Този призив изглежда странен и трудно изпълним. Ако животът е разбит, ако човек вижда как се сричат всичките му мечти и стремления, не може да се радва. Такъв е нашият живот. Ние често виждаме как пред очите ни се сричат картонените кули на нашите нереални мечти и желания и тогава не ни е до радост. Как може човек да е радостен, как може пророк Исаия да ни призовава към такова нещо. Тази радост е възможна само за онези, които могат да видят новата перспектива, която ни носи Рождество. Царят, който се ражда, малкото бебе Исус може да разчисти развалините, които животът ни оставя след себе си. Тази радост може да се почувства още при самото раждане на Спасителя. Родителите му се радват, ангелите пеят в радостен хор, овчарите се радват, по късно и мъдреците. Радостта от раждането на Спасителя може лесно да се усети в хората около Него и в цялото Творение. Рождество носи радост. Този, Който Се ражда, Се ражда, за да промени света, както сам Исус казва в началото на служението Си, в отговор на въпроса Той ли е, Който има да дойде (Матей 11, 5): **“Слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресени и на сиромасите се проповядва благовестието.”** Спасителят Се роди, за да промени разрухата, да изцели болното и да даде шанс на нас, хората. Раждането на Спасителя променя света, то носи надежда и шанс, чрез Него този свят разбира: Ние имаме шанс да живеем! Осъзнаването на този факт носи радост, а тази радост никой не бива и не може да ни отнеме. Радостта трябва да съпътства живота ни – Бог ни е освободил, той е премахнал всеки мрак, и мъка, и страдание, и болка, и разруха; чрез Исус ние имаме шанса да живеем живота си отначало, имаме шанса да вкусим от вечността. Исус дойде да измие нашата слабост, срам и провал, да разчисти развалините на живота ни. Ако наистина разбираме това, ще се радваме. Бог идва, за да промени света. След Рождество светът никога повече няма да бъде същият. Бог Се връща при нас, хората, Бог започва Своето дело във Витлеем, и не след дълго ще премахне преградата между Себе Си и хората. Бог Се връща при нас, хората. Той няма да премине покрай теб, идва, за да промени

живота ти – Бог Се връща в Сион. Затова напомня и Исаия, виждайки чудото, което Бог е приготвил за народа Си: Радвайте се! Не се концентрирайте върху разрухата – вижте, Бог Се връща при вас. Радостта е важна част от празника, напомня ни – Бог е с нас, Емануил, Бог идва, за да промени нас и живота ни.

5. Бог носи Спасение. Остава още едно важно послание, което Исаия ни отправя: **“Господ запретна святата Си мишца пред всички народи; и всички земни краища ще видят спасението от нашия Бог.”** А малко по-рано пророкът казва: „...**Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сион: Твоят Бог царува!**” Бог носи Спасение. Това е важно. Бог не само дарява мир, надежда и радост, Бог ни дава Спасение. На Рождество Бог Се намесва отново в човешката история. Човек съгреша и бе прогонен от Божието присъствие. От този момент нататък човек непрекъснато съгрешаваше и се отдалечаваше от Бога и това е видно от страниците на Библията, които описват човешката история след прогонването на човека от Рая. Бог реши да дойде и да Се намеси и най-справедливото би било Бог да дойде и да осъди хората за тяхната невярност. Това би било справедливо. Обаче действителността е различна. Вместо да дойде със сила и мощ, да изобличи и накаже човека, Бог Се появява в образ на малко бебе – не за да съди и да раздава справедливост, а за да спасява. На Рождество Бог Се появява, ражда Се в човешки образ, за да спасява. Това е част от чудото на Рождество – Бог носи спасение. Това спасение е за всеки един човек, това спасение е достатъчно и за мен, и за теб, и за всеки един човек по тази земя. Стиховете от Исаия показват колко голяма е решимостта на Бога да извърши това дело. Той запретва мишцата Си, и върши спасението така, че всеки един човек да го види. И днес е така, това е факт. Сигурно няма място по този свят, където да живеят хора, които да не знаят, че се празнува Рождество. Всички земни краища виждат делото, но малко го разбират. Рождество не е празник, на който просто си спомняме за раждането на Исус Христос, а е празник, на който ние празнуваме факта, че Исус Христос дойде да спасява. Всичко в Рождествената история ни показва как Бог променя този свят. Бог принуждава Август, римският император, да преброи населението на света, за да Се роди Спасителят там, където пророчеството показва – а именно във Витлеем. В тази история, силните, като цар Ирод, треперят, а мъдреците и отхвърлените овчари се радват и наслаждават на Божието спасение. Бог идва и носи Спасение на всеки човек. Исус Христос Се ражда, за да поправи разрушените ни взаимоотношения с Бога, Исус Христос Се ражда, за да ни спаси, да за да ни спаси от самите нас. Тъжното е, че много хора пропускат същността на празника. Бог дойде не просто за да празнуваме този ден и да си подаряваме подаръци, а за да ни спаси. Рождество е празник на Спасението. Бог идва отново близо до нас, хората. Идва не заради нашите заслуги, заради добротата ни и добрия свят и всичко, което сме сътворили на тази земя. Бог идва въпреки всичко това, заради един необясним и странен факт – Бог ни обича, обича ни толкова много, че идва в човешки образ тук, на тази земя. Рождество е празник на Божието Спасение и Божията любов.

6. Заключение. Бог се роди на тази земя. Това е факт, който може да промени живота на всеки един човек. Опитайте се да погледнете живота си в перспективата на Рождество. Опитайте се да разберете какво Бог е направил за вас, да усетите какво се случва на Рождество, както пророк Исаия го е направил – да усетите, че Бог ни дарява в лицето на Исус Христос мир, радост и спасение, и всичко това – защото ни обича. Погледнете живота си. Ако той тъне в разруха, недоволство, ако живеете без да виждате смисъл и бъдеще, погледнете към Витлеем и тогава ще осъзнаете, че Бог вече е променил всичко. Той идва, за да спасява. Ако осъзнавате какво Бог е направил за вас и за този свят, станете посланици, за да занесете добрата вест за мир, радост и спасение на хората около вас. Рождество е, хората очакват подаръци, занесете им най-добрия подарък – занесете им Исус. Хората очакват днес да получат подаръци. Ние, християните, които знаем за Дара на Рождество, знаем, че на този празник трябва да дадем, да дадем на хората мир, радост, любов и Спасение – същите онези, които Бог е дал в сърцата ни. Наслаждавайте се на Рождество – Бог е сред нас, Бог върши чудеса, Бог въстановава живота ни, Бог ни подарява нова перспектива. Нека животът ни бъде пречупен през призмата на Рождество. Бог ни обича, Бог е любов, Бог е с нас. Няма друг като Него. Исус Христос Се роди. Честито Рождество Христово. Амин.